

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De proprietatibus personarum, & de nominibus earum relatiuis. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

erat hoc nomen ita apud Catholicos vulgatum,
nec ita eius significatio determinata ut modo. Et ideo Hier. dicit hoc nomine non utendum fore in distinctione vel expositione, tunc scil. quando cum hereticis contendebatur, ita scribens de fide Catholica ad Damas Papam, ab Arrianorum presule hypostation nouellum nomen à me homine Romano exigitur. Interrogamus, quid tres hypostases arbitretur intelligi tres personas subsistentes a iuncto. Respondemus nos ita credere. Non sufficit eis sensus: ipsum nomine efflagitant: quia nescio quid veneni in syllabis latet. Claimamus: Si quis tres hypostases, i.e. tres subsistentes personas non confiteretur, anathema sit. Si qui autem hypostasim viciā intelligens, non tribus personis una hypostasim dicit, alienus a Christo est: qui scilicet tres hypostases dicens sub nomine pietatis tres naturas conatur afferere. Sufficiat nobis dicere unam substantiam & tres personas perfectas & quales: taceamus tres hypostases, si placet. Nomen hoc non bona suspicione est, cum in eodem verbo sensus dissentiunt. Aut si recte putatis, tres hypostases cum interpretationib[us] suis debere dicere, non negamus. Sed mihi credite, venenū sub melle latet. Transfiguratus n[on] se angelus Satan[us] in angelū lucis. His verbis non negat utendum esse nomine hypostasis, sed hereticos eo prauēulos ostendit: contra quos cautela opus erat in distinctione significationis: alioquin fibi contradicere et, qui supra tres hypostases confiteretur.

Hier. ad mediū epist. ad Dam. 10. 2.

Ibid. paulo, inferius.

De proprietatibus personarum, & de nominibus eorum relatiis.

B

IAM de proprietatibus personarum videamus (quæ etiam notiones sive relationes in scriptura plerunque dicuntur) in illa sancta Trinitate: quæ ideo à nobis repetitur, ut cordi nostro tenacior insigatur. Ait Augustinus in libro de fide ad Petrum: aliud est finis.

K 4 genu-

**Cap. 2. eius-
dē in prin.** genuisse, quam natū esse: aliudque est procedere, quā genuisse vel natum esse. Vnde manifestum est, q̄ alius est pater, ali⁹ filius, ali⁹ spiritus S. Et est proprium soli⁹ patris, nō quia non est natus ipse, sed qui a vnum filium genuerit. p̄priumq; soli⁹ filii, nō quia ipse nō genuit, sed quia de patris essentia natus est. p̄prium vero spiritus S. est, non quia nec natus est ipse, nec genuit, sed quia solus de patre filioq; p̄cedit. Ecce breuiter assignauit tres p̄prietates trium personarum: quarum vna non est alia. Hoc enim significauit cum dixit: Aliud est genuisse quam natum esse: aliudque p̄cedere, id est, alia proprietas, siue notio est generatio, & alia nativitas, alia processio, quæ alius nominibus dicuntur paternitas, filiatio. Has proprietates designant nomina personarum, scilicet pater, fili⁹, & spiritus S. quæ relatiuæ sunt, & ad se inuicem dicuntur, quia notant relationes, quæ non sunt Deo accidentales, sed in ipsis personis ab æterno suntim mutabiliter: vt non modo appellations sint relationes, sed etiam relationes siue notiones in rebus ipsis, scilicet in personis sint.

**Hic de nomi-
nibus relati-
uis qua no-
tant ipsas re-
lationes.**

Quod non omnia quæ de Deo dicuntur, secundum substanciam dicuntur: quædam enim secundum relationem dicuntur, nihil tamen secundum accidens.

**Cap. 4. ad
finem.**

**Lib. eod.
q. s. in prin.**

QVOCIRCA sciendum est, nō omne q; dicitur de Deo, dici secundum substanciam: quia quædam dicuntur secundum relationem, quæ nō est accidentes, quia nō est mutabilis. Vnde Aug. in v. lib. de Trinitate: Nihil in Deo secundum accidentes dicitur, quia nihil ei accedit. Nec tamē omne quod dicitur, secundum substanciam de Deo dicitur. In rebus creatis atque mutabilibus, q; non secundum substanciam dicitur, restat vt secundum accidentes dicatur. In Deo autē nihil quidē secundum accidentis dicitur.